

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

PROSINEC 2017** ROČNÍK XVIII.** ČÍSLO 12

SILVESTROVSKÁ PŘÍLOHA

Citát inspirující:

Na Silvestra po dvou lahvích sektu, už tak trochu "breptu!"

Václav Franc

**Na Silvestra v Náchodě *)
bud'te všichni v pohodě!**

***) dosad'te dle potřeby**

Na Silvestra ve Velkých Přílepech buďte všichni v pohodě se moc
nerýmuje (Renáta Šťastná)

V Přílepech na Silvestra
- veselí jsou bratr i sestra!
(Václav)

Jan Lipšanský: Nu, kdyby tam místo "Náchodě" bylo "podchodě"
mohlo by jít o sofistikovaný vzkaz našim bezdomovcům.

Oldřich Němec: Na Silvestra v Řehči
všichni dneska křepčí...

Na Silvestra v každé vísce
- koupou se ve whisce! (nebo tuzemáku) Václav

Oldřich Němec Na Silvestra v Nové Pace
to zas ráno bude láce...

Václav Franc Na Silvestra po dvou lahvích sektu,
už tak trochu "breptu!"

Václav Franc Na Silvestra před telkou
- užívám si s manželkou!

Alice Rejmanova: My sedíme v Radimi u známé rodiny. Sledujeme
hodiny, posloucháme noviny.
A do nového roku chceme přát,
ať každému se splní co by rad.

Václav Franc: Silvestr básníky inspiruje
a Nový rok se přibližuje!

Renáta Šťastná Jak se konec roku blíží,
přítomným se oči klíží

Václav Franc Na Silvestra v Řehči ,
krásně se nám křepčí!

Václav Franc A co dělá na Silvestra Řehečská slepice?
Pije vodku z obří sklenice!

Václav Franc Na Silvestra žádné petardy
nebo se zas naleju jako vloni u Jardy!

Pavel Kukul: Sleduji v Praze na Skalce
ty petardové zoufalce.

Renáta Šťastná: V Přílepech už taky střílej,
a pes už není vůbec milej ...

Saša Gr: Na Silvestra v Náchodě,
zkoumám zvratky v záchodě.

P.S. Takhle si zabásnili autorky a autoři během silvestrovské noci 2016!

SILVESTROVSKÁ KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska
Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka
Franczub@seznam.cz
Příloha čísla 12/2017.
Ročník 18. Číslo 12. Prosinec 2017.
(5.prosince 2017)
www.ikobra.c

FOTOGRAFIE INSPIRUJÍCÍ

Vždycky píši k fotografiím vtipné komentáře do Silvestrovské Kobry sám. A tak jsem si tentokrát řekl, že to letos udělám obráceně. Zadal jsem deset fotografií literárním přátelům, aby k nim sami napsali vtipné komentáře. Někteří aktivní (například Jan Lipšanský) vytvořili propojením fotografií příběh, ostatní reagovali na některé fotografie nebo na všechny, ale odděleně.

Posuďte sami, jak se jim to podařilo. A pokud se Vám některé budou líbit, napište mi. Úspěšného autora odměním knihou!

Václav

Jan LIPŠANSKÝ : Rodák z Řehče odhalen!

Jak nám sdělil herec a guru Jaroslav Dušek, jeho nadřizným guru není Don Miguel Ángel Ruiz a jeho Čtyři dohody, jak by se mohlo zdát, ale jistý rodák z Řehče, údajný zubař Václav Franc. Ten pana Duška naučil nejíst jídlo a nepít jakékoliv tekutiny, protože žije jen z prány. Prána je výživná látka, kterou mystikům dodává kosmos, asi jako Izraelitům na poušti přistála sem tam mana.

Podářilo se nám sehnat několik exkluzivních fotografií, na nichž vidíme zřetelnou nechuť a odpor guru France k jakémukoliv pozemskému jídlu. Na první fotografii sice ještě není samotný mystik vidět, ale podle svědků byl lákán do blízké hospůdky svými kolegy několik dlouhých hodin, ale odolal. Prý si raději počká na ranní rosu.

Na další fotografii vidíme, jak se do něho snaží dostat nějaké jídlo, zde biskiti, dvě ženy, ale Francův výraz je pevný a odhodlaný – nebude jíst pozemské materiální krmění, jež tolik zatěžuje psyché a duchovno obecně.

Na knižním veletrhu se nechává inspirovat i známý moravský spisovatel Jiří Šandera, a nakonec i ovlivnit povídáním o Svatopluku Čechovi, který založil první dušezpytný klub v Čechách a o své zkušenosti s požíváním kosmické energie posléze napsal knihu Matěj Brouček na Měsíci.

Další fotografie dokládají výrazy pana France ve chvíli, kdy mu někdo předložil hnusné, zemité pokrmy, a na předposlední fotografii vidíme, kterak ani toho vína neupije, skleničku drží raději daleko od sebe, jako by se jí štítíl. Kdepak jako by – my víme, že se jí skutečně štítí!

Mediální sláva tohoto řehčeského guru je veliká, a tak na poslední fotografii můžeme vidět holky z jeho esoterické školky, jež právě diskutují problematiku prány.

Obr.1: Skupina pěti ekonomických imigrantů si postupně zvyká na život v křesťanské zemi. Zde zdá se asi ve Francii. První zprava se učí a možná i naučí fotografovat, druhý střeží celý svůj majeteček pěkně při sobě u pasu. Třetí se snaží zabavit hrou v pétang. Čtvrtý ochutnává poprvé v životě pivo. Pátý znaven sedí v plastickém křesle a svírá mezi nohama kouli.

(Liboslav Kučera)

Reportér Prochor už hodinu číhá, až přijde jeho chvíle a jako první zaznamená světový rekord známých jičínských sportovců... (Oldřich Suchoradský) To byla ale trefa! Ta koule prosvištěla Valdickou branou a letěla rovnou k Jičínské věži. Zůstala tu po ní jen žíznivá čára. To si musím vyfotit.. (Jiří Šandera)

P.S. Foto je ve skutečnosti ze soutěže MISS SPISOVATELKA ŘEHČE 2017. Na snímku je skupinka „slintajících důchodců,“ čekajících před vchodem do kulturního domu. Chlapi si prostě prohlížejí hezký holky, jak říká proChor.

Obr.2: Slyšte, milí kolegové.
Základem úspěšné literární tvorby je každé ráno zdravá snídaně!
(Oldřich Suchoradský)

P.S. Foto pochází ze křtu knihy Zlaty Zákoutské „Babička Zlata vypravuje.“ A právě zde

vypravuje, jaké bývaly v Horní Branné na poště zimy, že jim „Biskvit“ zmrzl na kost!

Obr.3: Pane doktore, nechtěl byste to zkusit jako kandidát na prezidenta republiky. Ještě je do voleb pár dní času a vy jste jediný, který může Miloše porazit!
(Oldřich Suchoradský)

Pane, nevíte kde mají knihu o Řehečském kohoutkovi a slepičce. Jó

to se nachodíte, než ji seženete. Ta je moc vzácná... (Jiří Šandera)

Pane, poraďte, kde má stánek Řehečská slepice... (Jiří Šandera)

P.S. Foto je z letošního ročníku Řehečské slepice, kde bývalý Řehečský kohout Jiří Šandera předává porotci Václavu Francovi obálku s texty, které chce přihlásit do soutěže v příštím roce 2018.

Obr. č. 4:Badatel přišel na jádro pudla a na podstatu nesmrtnosti chrousta. (Zlata Zákoutská)

Brrr! To kuře na paprice má vevnitř motor, nebo to s tou živou stravou až tak přehánějí? (Anna Jamrišková)

Do prkýnka dubovýho...! Silvestr je za dveřmi a v hlavě mám vymeteno,jako po jarním úklidu. Asi to bude zase jako loni nějaká repríza z archívu. (Oldřich Suchoradský)

Řekni kávová sedlino. Trhat či netrhat.. (Jiří Šandera)

P.S. Fotoreportér Žantovský zachytil rozmrzelou tvář Václava France okamžik poté, co se dozvěděl, že nebude letos zvolen ani prezidentem České stomatologické komory, ani prezidentem České republiky, neboť nezískal potřebné množství podpisů.

Obr.5: Haló, tady Mach, přepojte mne na Šebestovou - nutně, mám návrh na záchranu světa. (Zlata Zákoutská)

Haló, u telefonu spisovatel Franc. Že jsem vyhrál další literární cenu? Ale já to už doma nemám kam dávat! Musíte počkat do léta, až kousek přistavím... (Oldřich Suchoradský)

Haló! Tady zubní ordinace u Václava. Je to poradna pro stomatology. Poradte jak spravit zub času.. (Jiří Šandera)

PF 2018. Haló! U telefonu Silvestr. Kdo volá? Nový. Jaký pan Nový? Aha, Nový rok. A co si přejete? Že už mám končit? Tak nashle zase za rok. (Jiří Šandera)

P.S. Zde Václav Franc na Martinské poetické jeseni působí jako překladatel ze slovenštiny do češtiny a naopak. Přiznal se, že nejvíce mu dalo zabrat slovo „rapotačky.“

Obr.6: 1.sudička: Křtím tě knížko, a přeji ti, ať jsi oblíbená mezi všemi svými čtenáři. 2.sudička:Přeji ti, ať nejsi příliš drahá. 3.sudička:Přeji ti, ať tě za 20 let nehodí do sběrného dvora. (Věra Hanková)

Připijme si do nového roku 2018, ať se nám žije stále líp a radostněji. A nebo, alespoň ať to není horší, než to bylo letos. (Oldřich Suchoradský)

P.S. Jedná se o přijímání nových členů do České milionářské komory, pobočka literáti. Dvě nové členky a dva noví členové zbohatli po té, co si přečetli knihu Aleny Bartoňové „Jak se sekají milióny.“ Autorka připravuje pokračování „Jak se sekají miliardy.“

Obr. 7: Pobryndal jsem si triko, ale nevadí, stejně tu nikdo není, tak budeme jíst dál. (Zlata Zákoutská)

Víc židlí nepřidávejte, už má přijít jenom jeden host. Ostatní se řádně omluvili. (Oldřich Suchoradský)

P.S. Snímek z volební komise při volbách, kdy již hodinu po otevření volebních místností všichni voliči zvolili hejtmanem Ferdinanda Krasavce. Volební komise se doslova „šťourala v nose!“ Snímek získal 1.cenu na fotografické soutěži SNÍMEK ROKU 2017 ŘEHEČ PRESS pod názvem „Nuda v Řehči!“

Obr.8:

Obr.8:Řehečská slepice slaví 100 výročí své existence. Jde o soutěž „třetí“ generace, při které se nestárne. (Oldřich Suchoradský)

P.S. I zde se autor popisky k fotografii mýlí. Jedná se o slavnostním vyřazení absolventů pro nejpilnější studentku na Vyšší odborné škole drůbežářské v Řehči, obor snůška vajec. Na snímku krátce po dekorování nejlepší studentka závěrečného ročníku Jindra Lírová po převzetí diplomu z rukou ředitele školy ing. Milana Kohouta, Bc.

Obr.9:Holky, vidíte,to jsou kecy, že prsa rostou po kuřatech, knížky na to fungují! (Věra Hanková)

Je dobré, že rosteme s knihou, ale já nechci, jsem už na svůj věk přerostlá. (Zlata Zákoutská)

Fronta fanynek na autogram spisovatele Václava France na Světové výstavě literatury SVĚT E-KNIHY v New Yorku. (Oldřich Suchoradský)

Holky, koukejte, kolik toho napsal. Teď se o něm budeme muset učit a všechny ty jeho knížky budeme muset číst. Ach jo. Já z toho snad vyrostu!. (Jiří Šandera)

P.S. Foto z akce „Možná přijde i Václav Franc,“ kdy mladé básnířky píší milostnou báseň svému literárnímu idolu. Valentýna Veršová (druhá zleva) vyhrála s básní „Ranni káva s řehečským bardem!“

Obr.10:Známa autorka Ilona Pluhařová propaguje svoji knihu: JAK SE ČESKÁ SELKA PROMĚNÍ V EU-ČARODĚJNICI. (Oldřich Suchoradský)

PF 2018. Ať v novém roce nic nepopletete a řádně si před prahem zametete. Žádný z vás ať není kůže líná. To vám přeje víla Komolína (Jiří Šandera)

P.S. Ilona Pluhařová na tiskové konferenci oznamuje, že končí ve školství. Od ledna 2018 nastupuje jako hosteska ve valdickém nápravně – výchovném zařízení. Trochu netradiční zaměstnání je vlastně první vlašťovkou, která má přispět ke zkulturnění podmínek za mřížemi. „Myslím si, že je právě na tuto skupinu lidí nejvíce působit, aby se mohli lépe začlenit zpět do naší společnosti,“ vysvětluje Ilona. „Proto jsem se rozhodla jako průkopnice vstoupit v nové roli do vězení. Mojí uniformou se teď stane valdický národní kroj. Jinak budu pochopitelně odsouzeným číst svoje knížky, povídky a básně, rozvíjet jejich umělecké a lidské cítění.“

Foto poskytl Jan Bachař

NECUDA Josef
NECUDNÁ UČITELKA

Naše paní učitelka
krásné tváře má,
tu pravou jí líbá Novák,
levou doktor Kučera.

Naše paní učitelka
krásné rety má,
ten horní žmoulává Košťák,
spodní Číňan Kujawa.

Naše paní učitelka
krásná ňadra má,
to pravé hladivá Mašek,
levé soused Otruba.

Musel bych o učitelku
s dalšími se podělit.
Mít tak peněz jako Babiš,
koupím ji a chci s ní žít.

Odjedeme na Tahity,
tam je radost pro oba,
přítulné jsou Tahit'anky,
Tahit'anů zásoba.

Po čtvrt roce odjíždíme,
končí platnost našich víz.
Ona hnědé robě v sobě
a já sifilis.

P.S. Necuda Josef je pseudonym Josefa J. od Humpechtu.

Josef JINDRA ŠTRŮDL

Některé situace v životě nebo popisované v literatuře na sebe navazují jako hrom za bleskem nebo jako něžné perličky na dívčím náhrdelníčku. Jsou to návaznosti a sledy někdy tragické a smrtící jako potápění Titaniku nebo naopak scénky veselé a humorné . Jen tak nějak mě napadá, jak v Saturninovi Pana spisovatele Jirotky jako čtvrtý aktér přichází k dědečkovi Milouš, syn tety Kateřiny, s památnou větou :“Dědečku, přinesl jsem Ti červy.“ A tak si říkám, jestli mě nepotkala také humorná eskalace scének, ale námětem byl nevinný štrůdl. Každý ví, že je to moučnicková pochoutka ke kávě a základní součástí jsou jablka. Já tedy se musím přiznat, že zrovna štrůdlu neholduji. Jenže to skoro nikdo neví.

Moje žena se chystala na operaci kyčle, už se jen tak tak belhala o berlích a obcházela celá nešťastná sousedky, aby tu na mě dohlédly, jestli ještě žiju, uvařit že si neumím, moc špatně vidím i chodím a nic už si neumím udělat. Roznesla naše náhradní klíče, aby jim kontroly usnadnila. Říkala si, že když jim v létě roznášela rajčata a hokaida a teď nadúrodu jablek, že zase mohou ony něco pro ni.

Byla neděle, v poledne měla přijet snacha a spolu se mnou jet za již odoperovanou mou ženou alias její tchýní. Dopoledne jsem vypral a prádlo rozvěsil, větral všechny peřiny, nanosil do skleníku kompost na jaro a když jsem právě vybíral a čistil 200 litrový sud, zastavil před vrátky prskavý motocykl a na něm postava zachumlaná jako dobyvatel severního pólu a on to Láďa, dávný kamarád z redakční rady a autor několika knížek o Českém ráji a o nalezištích železné rudy v něm. Uviděl, co dělám a že mi bude pomáhat a když nevěděl co, sápal se na rýč, že něco přeryje. Až po chvílce pochopil, že jen zdržuje.

„Tak víš co, já přijedu jindy, ale nechám ti tu kus štrůdlu, měl jsem ho cestou vézt jedné starší paní, ale ona ji ta část bude stačit.“ Vůbec nebral v úvahu, že štrůdl mít nemusím a „on se Ti ke kafi bude hodit.“

Tak co s kamarádem? Za chvíli přijede snacha Jana a vezme si ho domů.

Odnášim do domu poslední peřinu a tu telefon : „Pepo, otevři

vrátka, upekla jsem ti štrůdl, je z vašich jablek, bude ti chutnat!“ Irma je milá sousedka a kamarádka mé ženy. Odmítnout? To ne. Tak si ho odveze domů Jana také. A už je poledne, přijela a honem honem : „Přivezla jsem ti oběd, spolu se najíme a pojedem za mamkou. A pak jsem ti upekla štrůdl, koukej se, je z těch tvých dobrých jablek, tak ti bude chutnat!“ Bolestný úsměv. Jana je už po druhé ředitelkou ve výchovném a zdravotnickém zařízení, všechno má promyšlené, je chytrá a odpor moc nelibě nese. Tak tedy třetí štrůdl a nic si neodveze.

Po návratu z návštěvy v nemocnici snacha odjela jako blesk, její manžel, tedy náš syn, si pohmoždil páteř a musí ležet. A tak jdu do kuchyně sám a co vidím? Na krásném ozdobném talířku další dávka štrůdlu a než jsem se vzpamatoval, zvoní telefon: „Pepíku, byla jsem u vás, asi jste byli v nemocnici, upekla jsem ti z těch vašich jablek štrůdl. Pak se stavím, povíš mi co Lidka, jak je na tom!“ To byla Vlasta, ta se představovat do telefonu nemusí, mluví hezky, jen sluchátko se musí dát kousek od ucha. Nelze odmítnout, často ji potřebujeme, protože je vyučená krejčová. Je potřebnější, než všichni vyštudovaní manažéři dohromady. Ale je jiná doba, šaty se neopravují, ale vyhazují. Aby byl vyšší produkt. A tak u vrátek stručně vysvětlení jak je má žena na tom, chvilka televize a spánek ve slastně vyvětraných peřinách. Zítra přijede dcera z Prahy spolu s manželem, přiveze oběd a jeden pro mě na zítra.

Přijeli ve dvanáct a já jsem zatím uklidil dřevo do krbu. Vybaluje a rozkládá na stůl nakoupené potraviny, zaujalo mě dvanáct plzeňských dvanáctek a kus šunky od kosti. Teď druhá taška a oči se mi koulí : Štrůdl! A hned dva talíře: „Víš, tati, když babička viděla, že ti pečú štrůdl, tak že také upeče, že ho dělá jinak!“ Ale to už jsem se bláznivě smál a dcera, když mě vyslechla, tak také. „Ale tati, vždyť je to všechno z vašich jablek, cos napěstoval. Tak co?“

Tak co? Jistěže nic. Sedím večer nad stolem plným štrůdlů, každý jinačí, jistě chuťově výborný. vytvářený s láskou a citem k těstu a jablkům, jak to umí a cítí české ženy. Chvíli se směju, chvilku – když si tu lásku uvědomuji - tak se oči trochu zamží. Uždibuji, ochutnávám, vychutnávám. Ono to opravdu není špatné! Už jsem si myslel, že příští rok ty jabloně velice omezím, ale když se z těch plodů dělá tohle, tak nevím.

Václav FRANC
KREVNÍ OBRAZ

Udělal na mě podraz
můj vlastní krevní obraz

Řekl mi
můj vlastní leukocyt
že si chce za ženu
mou ženu vzít!

Ještě mi sdělil
ten leukocyt
že už pár týdnů chová
k mé ženě vřelý cit.

Měl smůlu
brzy šel pod kytičky
pošťval jsem na něj
krevní destičky.

Bylo to ale
vítězství Pyrrhovo
žena mi utekla
v objetí Jardovo.

A tak jsem sám
rozjímám tiše
safra, zas mi nákej leukocyt
eSeMeS píše!